

[Finansministeren.]

det er i høj grad dem med de store lønninger inden for funktionærgrupperne, som siger det; de vil ikke i længden finde sig i et skattesystem, hvor den ene halvdel af befolkningen skal betale skat af praktisk taget det fulde beløb, mens andre i denne befolkning kan slippe billigere af legale grunde, gennem legale afskrivninger o. s. v. og også af andre grunde, som de fleste af os udmærket kender.

Det er altså ikke LO-politik, når jeg nu som finansminister interesserer mig for det, og det er ganske naturligt, at et parti som socialdemokratiet må interessere sig alvorligt for dette spørgsmål. Her er jo ikke tale om klassepolitik, her er jo netop tale om i egentlig forstand et demokratisk problem, et problem, der vedrører hele den danske befolkning. Der må simpelt hen være lighed for loven; der må være lighed for loven, hvad angår skattebetalingen i dette land, og det er der ikke i øjeblikket.

Så ved jeg godt, at man vil sige: ja men det er jo jer, der har haft regeringsmagten i så og så mange år. Nu har vi jo aldrig haft flertal til selv at kunne bestemme, men selv med de konstellationer, der har været mulige her igennem årene, ligger det jo sådan, at der har ikke været det rigtige grundlag for at føre denne tankegang igennem om en mere retfærdig skatteordning, til trods for at alle mennesker jo har vidst, hvordan det var. Derfor kan der ikke være tvivl om, at dette krav om en retfærdig og rimelig skatteordning og lighed for loven i beskatningen vil blive rejst med voksende styrke af alle lønmodtagere i dette land, også af funktionærgrupperne.

Der må altså gennemføres en ny skatte-lovgivning, der må skabes en mere effektiv skatteligning, og vi har jo fra vor side også givet positivt og klart udtryk for, at vi er klar til på basis af f. eks. merværdiafgiften at gå ind i reelle drøftelser om en skattereform, i hvilken forbindelse man jo også udmærket kunne tage nogle af disse andre problemer op. Vi har lagt vore forslag på bordet, og der er kommet forslag fra andre partier, og jeg vil da gerne her uden at bevæge mig ind i denne videregående drøftelse af spørgsmålet om en skattereform benytte lejligheden til at sige, at jeg meget håber på, at vi i merværdiafgifts-

udvalget, som vel nærmere nu bliver et skattereformudvalg, virkelig kan komme i gang med en saglig drøftelse af de forskellige problemer omkring en skattereform.

Jeg tror, der i alle partier i dag er en virkelig interesse for at få ændret skattesystemet. Det ligger heller ikke så forfærdelig langt fra hinanden, det, som partierne har foreslået, måske lige bortset fra det konservative forslag, som indeholder en hel omvæltning inden for den danske skatte-lovgivning. Jeg skal ikke her i dag gå ind på dette. Jeg regner med, at vi i udvalget får lejlighed til at gå ind i disse drøftelser, sådan som det er nødvendigt, nemlig dybtgående og sagligt; men jeg vil gerne give udtryk for her fra talerstolen, at jeg håber på et positivt samarbejde i dette udvalg, sådan at det bliver muligt, forhåbentlig inden for ikke alt for lang tid, at gennemføre en virkelig reform af det danske skattesystem, så at også lønmodtagerne i dette land, både arbejdere og funktionærer, kan sige, at det skattesystem, vi har, er rimeligt og retfærdigt.

Boligministeren (Kaj Andresen): Nogle af ordførerne beskæftigede sig med et par mere aktuelle spørgsmål i boligpolitikken, og jeg skal indledningsvis gøre et par bemærkninger herom.

Det ærede medlem hr. Poul Møller — og vist også flere — omtalte det nylig fremsatte lovforslag om driftslån til boligbyggeri og rejste spørgsmål om, hvordan det forholdt sig til de mere langsigtede løsninger. Jeg skal ikke i dag tage forskud på første behandling af lovforslaget, men vil gerne understrege, at formålet med det er at afbøde akutte vanskeligheder for beboerne i det ny byggeri, hvis leje på grund af den seneste renteudvikling er blevet ganske særlig høj. Lovforslaget er imidlertid netop udformet på en sådan måde, at det ikke foregriber de langsigtede løsninger, som man måtte nå frem til, og alle muligheder holdes derfor fortsat helt åbne i de videre boligpolitiske forhandlinger.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard var inde på forslaget om forhøjelse af grænserne for opnåelse af m²-tilskud og adgang til lejligheder i socialt byggeri. Jeg er enig med det ærede medlem i, at grænserne er stive, så tilskuddene bortfalder for pludse-